

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

Str. Apolodor nr.17, sector 5,
București, CP 050741
Tel.: 021.319.97.54
Email: contestatii.anaf@anaf.ro

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

DECIZIA nr. 000/04.2019

privind soluționarea contestației formulate de
persoana fizică **X**,
înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală -
Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
sub nr. 000/2019

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice prin adresa nr.000/2019, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr.000/2019, asupra contestației formulate de persoana fizică **X**.

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr.000/2018, emisă în baza Raportului de verificare fiscală nr.000/2018 de către Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice din cadrul A.N.A.F, pentru suma de **000 lei**, reprezentând:

- 000 lei impozit pe venit;
- 000 lei dobânzi aferente impozitului pe venit;
- 000 lei penalități de întârziere aferente impozitului pe venit.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.270 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art.268, art.269, art.270 alin.(1) și art.272 alin.(5) lit.c) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de persoana fizică **X**.

I. Persoana fizică X, contestă Decizia de impunere nr.000/2018, emisă în baza Raportului de verificare fiscală nr.000/2018 de către Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice, pentru următoarele considerente:

Contestatarul considera ca organul de verificare fiscala a efectuat inspectia abuziv si fara a respecta dreptul de a prezenta clar si documentat situatia sa fiscala, intrucat a fost contactat doar telefonic de catre unul dintre membrii echipei de verificare fiscala. Totodata acesta afirma ca nu i s-a comunicat niciuna dintre anexele la raportul de inspectie fiscala.

Contestatarul sustine ca a obtinut sume de bani considerabile in perioada in care a lucrat in strainatate, sume care au fost pastrate in numerar o perioada indelungata de timp dupa intoarcerea in tara, din aceste sume fiind imprumutate firmele detinute.

Totodata, contestatarul invoca prevederile art. 6 lit. 2 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de Procedura Fiscala, conform caruia organul fiscal isi exercita dreptul de apreciere in limitele rezonabilitatii si echitatii, asigurand o proportie justa intre scopul urmarit si mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia, or organul de control fiscal fara sa tina seama de probele prezentate, cu rea vointa apreciaza ca acesta nu putea detine in numerar, din economii anterioare anului 2014, suma de 000 lei. Astfel, considera ca exista suficiente dovezi ale faptului ca a detinut sume considerabile in numerar, atata timp cat a avut posibilitatea sa imprumute suma de 000 lei unei singure firme.

Mai mult, contestatarul considera ca determinarea interesului economic nu este in competenta organului de verificare fiscala, iar mai mult, interesul economic poate fi apreciat diferit in functie de capacitatile fiecărei persoane.

Contestatarul sustine ca pentru prezentarea la discutia finala in vederea finalizarii raportului de verificare fiscala, a fost instiintat in data de 2018 prin intermediul mail-ului, ca aceasta va avea loc in data de 2018 iar ulterior, tot prin intermediul mail-ului a fost instiintat ca discutia finala va avea loc in data de 2018, fapt pentru care considera ca aceste termene de nici o zi lucratoare sunt abuzive si ii limiteaza dreptul de a-si sustine situatia fiscala intr-un mod echilibrat.

In ceea ce priveste soldul initial, contestatarul sustine ca suma detinuta in numerar, a fost dobandita cu peste 10 ani in urma, perioada indelungata de timp, in care nu a pastrat documente, neexistand nici o obligatie legala in a justifica acest sold.

Contestatarul mentioneaza ca echipa de inspectie fiscala nu s-a prezentat la domiciliul sau si nu a avut nicio intalnire cu vreunul din membrii echipei.

Persoana fizica X sustine ca intre membrii echipei de inspectie fiscala exista o relatie de rudenie ceea ce afecteaza obiectivitatea echipei de verificare.

Totodata, persoana fizica sustine ca actul administrativ fiscal contestat este nul intrucat este afectat de o grava si evidenta eroare.

Prin urmare, contestatarul solicita admiterea contestatiei si anularea deciziei de impunere nr.000/2018 impreuna cu raportul de verificare fiscala nr.000/2018.

II. Organele de verificare fiscală din cadrul Direcției Generale Control Venituri Persoane Fizice prin Raportul de verificare fiscală nr.000/2018 si Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2018, au stabilit pentru perioada 01.01.2014-31.12.2014, urmatoarele:

Urmare verificării desfasurate, in anul 2014 persoana fizică verificată a utilizat fonduri în sumă de 000 lei, constand in impozite si taxe locale, impozit pe dividende, cheltuieli personale, comisioane bancare, creditarea societatilor comerciale Y si Z, la care persoana fizica X a detinut calitatea de asociat, pentru care au fost identificate surse de fonduri in suma de 000 lei, reprezentand dividende, incasari din asigurari si restituirii din creditarea societatilor sus mentionate, rezultand astfel o diferenta in suma de 000 lei.

Totodata, organele de verificare fiscala au constatat ca persoana fizica verificata nu a putut proba cu documente justificative sumele de 000 lei, 000 euro si 000 usd, declarate ca detinute in numerar la inceputul perioadei verificate, mentionand ca nu exista nici o obligatie legala in a justifica soldul initial, astfel ca organul fiscal nu a luat in considerare aceste sume ca sold initial in numerar la data de 01.01.2014.

Prin urmare, organele de verificare fiscala au aplicat metoda sursei si utilizarii fondului, rezultand venituri suplimentare cu sursa neidentificabila, in suma de 000 lei, pentru care s-a calculat impozit pe venit suplimentar in suma de 000 lei.

Pentru diferenta de impozit pe venit stabilita suplimentar, in suma de 000 lei, au fost calculate obligatii fiscale accesorii in cuantum de 000 lei, respectiv dobanzi in suma de 000 lei si penalitati de intarziere in suma de 000 lei, acestea fiind calculate incepand cu data de 01.01.2015 pana la data de 2018.

III. Luând în considerare constatările organelor de verificare fiscală, motivele prezentate de persoana fizică, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatară și organele de verificare fiscală, se rețin următoarele:

Referitor la impozitul pe venit stabilit suplimentar în sumă de 000 lei și accesoriile aferente în sumă de 000 lei, stabilite prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr.000/2018, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă în mod corect organele de verificare fiscală au stabilit obligații suplimentare aferente perioadei 01.01.2014-31.12.2014, în condițiile în care nici în timpul verificării fiscale și nici cu ocazia exercitării căii administrative de atac persoana fizică X nu a probat sursa fondurilor utilizate.

În fapt, organele de verificare fiscală au constatat ca urmare verificării situației fiscale a persoanei fizice X, in perioada 01.01.2014-31.12.2014, aceasta a utilizat fonduri în sumă de 000 lei (impozite si taxe locale, impozit pe dividende, cheltuieli personale, comisioane bancare, creditarea societăților comerciale Z si Y), pentru care au fost identificate surse de fonduri in suma de 000 lei (incasari din asigurari si restituiri din creditarea societăților sus mentionate), rezultand o diferenta in suma de 000 lei.

In ceea ce priveste numerarul detinut la inceputul anului 2014, organele de verificare fiscală au solicitat explicații/clarificări și documente justificative cu privire la sursa din care provin fondurile declarate, respectiv sumele de 000 lei, 000 euro și 000 USD.

Având în vedere răspunsurile la notele explicative și documentele justificative depuse de către persoana fizică, organele de verificare fiscală au constatat ca persoana fizică X nu a prezentat documente justificative din care să rezulte afirmațiile cu privire la soldul inițial la data de 01.01.2014. Mai mult, nu a probat conservarea în timp a sumelor de bani obținute în perioada în care a lucrat în străinătate.

Lipsa mijloacelor de probă și a documentelor justificative corelate cu informațiile deținute/obținute de organele de verificare fiscală, mijloace necesare identificării sursei fondurilor bănești utilizate în perioada 01.01.2014-31.12.2014, a condus la stabilirea unor venituri a căror sursă nu a fost identificată, care a avut ca efect majorarea bazei impozabile ajustate prin utilizarea *Metodei sursei și utilizării fondului*, de reconstituire a veniturilor realizate pe seama fondurilor utilizate de persoana fizică supusă verificării situației fiscale personale.

Astfel, organele de verificare fiscală au stabilit prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr.000/2018, pentru perioada 01.01.2014–31.12.2014, baza impozabilă suplimentară în sumă de **000 lei** pentru care s-a calculat impozit

pe venit în sumă de 000 lei. Totodată au fost calculate accesorii aferente impozitului pe venit reprezentând dobânzi în sumă de 000 lei și penalități de întârziere în sumă de 000 lei.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.108 alin.(9) - (10), art.145 alin.(1) și (2) și art.146 alin.(1) și (3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

”ART.108

*(9) Cu ocazia verificării situației fiscale personale, organul fiscal central stabilește veniturile obținute de persoana fizică în cursul perioadei verificate. În acest scop organul fiscal central utilizează metode indirecte de stabilire a veniturilor, aprobate prin ordin al președintelui A.N.A.F.****).*

(10) În cazul în care persoana fizică supusă verificării nu îndeplinește obligațiile prevăzute la alin. (6) și (7) verificarea situației fiscale personale se face pe baza informațiilor și documentelor deținute sau obținute de organul fiscal central în condițiile prezentului cod.

(11) Organul fiscal central apreciază asupra metodei indirecte folosite și a întinderii acesteia, în limitele rezonabilității și echității, asigurând o proporție justă între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia.

(12) Ori de câte ori, pe parcursul verificării situației fiscale personale, organul fiscal central apreciază că sunt necesare noi documente sau informații relevante pentru verificare, le poate solicita persoanei fizice, în condițiile prezentului cod. În acest caz, organul fiscal central stabilește un termen rezonabil, care nu poate fi mai mic de 10 zile, pentru prezentarea documentelor și/sau a informațiilor solicitate.

(10) Pe parcursul derulării verificării situației fiscale personale, persoana fizică supusă verificării are dreptul să prezinte orice documente justificative sau explicații pentru stabilirea situației fiscale reale. Cu ocazia prezentării documentelor justificative sau explicațiilor, concluziile se consemnează într-un document semnat de ambele părți. În cazul în care persoana fizică verificată refuză semnarea documentului, se consemnează refuzul de semnare.

”ART.145 Raportul de verificare

(1) Rezultatul verificării situației fiscale personale se consemnează într-un raport scris în care se prezintă constatările din punct de vedere faptic și legal.

(2) La raportul privind rezultatele verificării se anexează documentele care au stat la baza constatărilor, documentele întâlnirilor și orice alte acte care au legătură cu constatările efectuate în cauză. Documentele prezentate

de persoana fizică verificată se predau organului fiscal central, sub semnătură.”

”ART.146 Decizia de impunere

(1) Raportul prevăzut la art.145 stă la baza emiterii deciziei de impunere sau, după caz, a unei decizii de încetare a procedurii de verificare, în cazul în care nu se ajustează baza de impozitare.[...]

(3) În cazul în care se constată că declarațiile fiscale, documentele și informațiile prezentate în cadrul procedurii de verificare sunt incorecte, incomplete, false sau dacă persoana fizică verificată refuză, în cadrul aceleiași proceduri, prezentarea documentelor pentru verificare ori acestea nu sunt prezentate în termenul legal sau persoana se sustrage prin orice alte mijloace de la verificare, organul fiscal central stabilește baza de impozitare ajustată pentru impozitul pe venit și emite decizia de impunere.”,

coroborate cu prevederile art.1 si art.21 din O.P.A.N.A.F. nr.675/2018 pentru aprobarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor și a procedurii de aplicare a acestora, care stipulează:

”ART.1 Verificarea situației fiscale personale a persoanelor fizice cu privire la impozitul pe venit, prevăzută la art.108 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul de procedură fiscală, reprezintă ansamblul activităților desfășurate de organele fiscale având ca obiect examinarea totalității drepturilor și a obligațiilor de natură patrimonială, a fluxurilor de trezorerie și a oricăror altor elemente relevante pentru stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice verificate.”

„ART. 21 Pentru stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit se au în vedere următoarele:

- a) documentele/informațiile prezentate de persoana fizică verificată;*
- b)documentele/informațiile deținute sau obținute de organul fiscal referitoare la veniturile, cheltuielile, patrimoniul și fluxurile de trezorerie ale persoanei fizice verificate;*
- c) informații oficiale publicate de autorități sau de instituții publice;*
- d) oricare alte documente sau informații relevante pentru stabilirea bazei impozabile;*
- e) declarațiile fiscale depuse de persoana verificată sau de plătitori.”*

Se reține că, organele de verificare fiscală la stabilirea stării de fapt fiscale a examinat toate drepturile și obligațiile de natură patrimonială, fluxurile de trezorerie și alte elemente relevante pentru stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice verificate, conform procedurilor în vigoare. Pentru verificarea situației fiscale a persoanelor fizice și determinarea în mod corect a bazei

impozabile în practică se utilizează mai multe metode indirecte, dintre care metoda sursei și utilizării fondului care constă în compararea cheltuielilor efectuate cu veniturile declarate în perioada supusă impozitării.

Mai mult, conform prevederilor art.000¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada verificată:

”ART.000¹ Orice venituri constatate de organele fiscale, în condițiile Codului de procedură fiscală, a căror sursă nu a fost identificată se impun cu o cotă de 16% aplicată asupra bazei impozabile ajustate pe baza procedurilor și metodelor indirecte de reconstituite a veniturilor sau cheltuielilor. Prin decizia de impunere organele fiscale vor stabili cuantumul impozitului și al accesoriilor.”

Conform prevederilor legale invocate, pentru stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit organul fiscal are în vedere toate documentele justificative și fiscale care constituie mijloace de probă pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale, consemnând rezultatul verificărilor într-un raport scris.

Se reține că, pentru diferențele de fonduri cu sursă neidentificată din perioada verificată, organul fiscal este îndreptățit să impună baza impozabilă stabilită suplimentar cu cota de 16%, emițând în acest sens decizie de impunere.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Organele de verificare fiscală au stabilit ca urmare a verificării situației fiscale personale a persoanei fizice X, prin metoda sursei și utilizării fondurilor, ca în anul 2014 persoana fizică verificată a utilizat fonduri în sumă de 000 lei, reprezentând plăți pentru impozite și taxe locale (000 lei), impozit pe dividende (000 lei), cheltuieli personale (000 lei), comisioane bancare (000 lei), creditarea societăților comerciale Y și Z (000 lei), la care persoana fizică X a detinut calitatea de asociat, precum și majorare sold cont bancar (000 lei), pentru care au fost identificate surse de fonduri în suma de 000 lei, reprezentând dividende (000 lei) încasări din asigurări (000 lei) și restituiri din creditarea societății Z (000 lei), rezultând o diferență de venituri suplimentare din surse neidentificate în sumă de 000 lei.

Conform prevederilor art.108 alin.(1), (4), (8) și (10) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, organele de verificare fiscală au dreptul de a efectua o verificare fiscală, cu privire la impozitul pe venit, a ansamblului situației fiscale personale

a persoanei fizice in cauza, aceasta avand obligația de a depune o declarație de patrimoniu și de venituri la solicitarea organului fiscal, care stabilește veniturile obținute de persoana fizică în cursul perioadei verificate, utilizand metode indirecte de stabilire a veniturilor.

Referitor la numerarul detinut la purtator la data de 01.01.2014, persoana fizica a declarat ca este in suma de aproximativ 000 lei, 000 euro si 000 USD, iar sursa acestuia a reprezentat-o sume obtinute in perioada in care a lucrat in strainatate.

Astfel, organele de verificare fiscala au solicitat persoanei fizice verificate informatii si documente justificative referitoare la sursa fondurilor, prin notele explicative nr. 000/2018 si nr. 000/2018, în vederea clarificării cuantumului total al numerarului deținut la începutul anului 2014.

Organele de verificare fiscala au constatat ca persoana fizica nu a prezentat documente justificative care sa probeze afirmatiile sustinute prin notele explicative sau din care sa reiasa conservarea in timp a sumelor de bani pe care sustine ca le-a obtinut in strainatate, incepand cu anul 1996.

Or, persoana fizica X avea obligatia de a prezenta organului fiscal informatiile necesare in vederea stabilirii starii de fapt fiscale in conformitate cu prevederile art. 58 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de Procedura Fiscala , cu modificarile si completarile ulterioare.

Totodata, persoana fizica X avea obligatia de a intreprinde toate masurile in vederea procurarii mijloacelor de proba, conform art. 73, art. 10 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de Procedura Fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare:

Art. 73 „Contribuabilul/platitorul are sarcina de a dovedi actele si faptele care au stat la baza declaratiilor sale si a oricaror cereri adresate organului fiscal”

Art. 10 alin. (2) „Contribuabilul/platitorul este obligat sa intreprinda masurile in vederea procurarii mijloacelor doveditoare necesare, prin utilizarea tuturor posibilitatilor ce ii stau la dispozitie”.

Astfel, simpla afirmatie a contestatorului cu privire la provenienta sumelor detinute in numerar la data de 01.01.2014, fara prezentarea altor mijloace de proba, potrivit art.10 si art.58 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile și completarile ulterioare, care prevede că persoana fizică verificată avea obligația de a coopera cu organele de verificare fiscala și de a furniza acestuia informatiile necesare în vederea determinării stării de fapt fiscale, prin prezentarea faptelor cunoscute de acesta în

întregime, conform realității și prin indicarea mijloacelor doveditoare care îi erau cunoscute, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației.

De asemenea, se reține că nici cu ocazia exercitării căii administrative de atac contestatarul nu a depus documente, mijloace de probă, care să formeze convingerea organelor de soluționare a contestației că la data de 01.01.2014 deținea în numerar sumele de 000 lei, 000 euro și 000 USD și nici proveniența acestora.

Mai mult, persoana fizică verificată a considerat că existența numerarului la data de 01.01.2014 se poate prezuma pe baza creditării societăților comerciale cu sume considerabile, susținere care în opinia organului de soluționare nu probează în condițiile legii situația de fapt cu privire la soldul de numerar deținut la data de 01.01.2014.

Referitor la susținerile contestatarului potrivit cărora nu i-au fost acordate termene rezonabile pentru a prezenta documentele necesare stabilirii situației sale fiscale personale, nu se poate reține în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât, prin avizul de verificare nr.000 înregistrat sub nr. 000/2018, organul de verificare fiscală a solicitat informații și documente justificative sau orice alte înregistrări pe care le considera relevante, persoana fizică X având la dispoziție un termen de 60 de zile pentru a prezenta aceste documente. De asemenea, se reține că persoana fizică a răspuns la solicitările organelor de verificare fiscală în termen de 16 zile, respectiv de 30 zile, răspunsuri care au fost luate în considerare în analiza stării de fapt fiscale.

Referitor la afirmațiile contestatarului cu privire la neprezentarea organului fiscal la domiciliul acestuia, organul de soluționare a contestației reține că fiind nejustificate, întrucât acesta nu a solicitat în scris ca verificarea situației sale fiscale personale să fie efectuate la domiciliul său, conform prevederilor art. 140 alin. (3) și (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de Procedură Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, fapt pentru care verificarea situației fiscale s-a desfășurat la sediul organului fiscal.

De asemenea, afirmația persoanei fizice potrivit căreia actul administrativ fiscal este nul întrucât este afectat de o gravă și evidentă eroare, nu poate fi reținută întrucât persoana fizică nu precizează în ce mod titlul de creanță este nul, ori simpla afirmație fără a fi motivată nu poate fi reținută.

În ceea ce privește susținerea persoanei fizice potrivit căreia organele de verificare fiscală i-au acordat termen de „nici o zi lucrătoare” pentru a-și susține situația fiscală cu ocazia discuției finale, precizăm următoarele:

Din analiza raportului de verificare fiscala Cap.IV-Discutia finala se retine faptul ca, contribuabilul X a fost invitat in data de 2018, la sediul Serviciului Verificari Fiscale, sens in care a fost intocmita Instiintarea pentru discutia finala nr. 000/2018, comunicata in sistem electronic (e-mail) la aceeasi data impreuna cu proiectul de raport de verificare fiscala din data de 2018.

Intrucat persoana fizica X nu s-a prezentat pentru discutia finala, a fost intocmit procesul verbal nr.000/2018 si Instiintarea pentru discutia finala nr. 000/2018, prin care i s-a adus la cunostinta ca, in data de 2018, este invitat la sediul Serviciului Verificari Fiscale in vederea prezentarii constatarilor si consecintelor fiscale rezultate in urma verificarii fiscale.

In data de 2018 persoana fizica nu s-a prezentat la sediul Serviciului Verificari Fiscale si nici nu a notificat organul fiscal cu privire la renuntarea la prezentarea pentru discutia finala din data de 2018.

Conform prevederilor art.9 alin.(3) lit.b) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, audierea se considera indeplinita atunci cand, contribuabilul/platitorul nu se prezinta, din orice motiv, la doua termene consecutive stabilite de organul fiscal in vederea audierii.

Persoana fizica X a transmis prin posta, cu confirmare de primire, nr.000/2018, Punct de vedere inregistrat sub nr.000/2018.

Acesta a fost analizat de organele de verificare fiscala, fapt pentru care sustinerea persoanei fizice nu poate fi retinuta.

Cat priveste faptul ca persoana fizica X nu a cunoscut componenta echipei de verificare fiscala, organul de solutionare a contestatiei retine ca aceasta a fost mentionata in Ordinul de serviciu nr.000, inregistrat sub nr. 000/2018, astfel cum a fost mentionat in Capitolul I, punctul 1 din raportul de verificare fiscala din data de 2018, comunicat contestatarului.

Mai mult, organele de verificare fiscala au precizat ca persoana fizica X nu s-a prezentat niciodata la sediul Serviciului Verificari Fiscale, desi prin Avizul de verificare nr.000, inregistrat sub nr.000/2018, contestatarul a fost invitat sa se prezinte in data de 2018, invitatie careia acesta nu i-a dat curs, sens in care a fost incheiat procesul verbal nr.000/2018, comunicat prin posta, cu confirmare de primire, la data de 2018, ulterior contestatarul solicitand organelor de verificare sa comunice prin posta electronica, indicand astfel adresa sa de e-mail.

Referitor la sustinerea contestatarului referitoare la lipsa de obiectivitate a organelor de verificare fiscala datorita faptului ca inspectorii Q si W sunt rude, precizam faptul ca persoana fizica avea posibilitatea sa formuleze cerere

de recuzare a echipei de verificare. Mai mult prin adresa nr.000/2019, organele de verificare fiscala precizeaza ca este vorba doar de o simpla coincidenta de nume si nicidecum de relatii de rudenie.

In ceea ce priveste sustinerile contestatarei conform carora anexele raportului de verificare fiscala nu i-au fost comunicate, se retine ca avand in vedere ca o parte din aceste inscrisuri au fost primite de organele de verificare fiscala de la contestatar (declaratia de patrimoniu si de venituri cu toate documentele justificative anexate de contestatar, raspunsuri date de contestatar la notele explicative, documentele contabile ale societatilor la care contestatarul detine participatiuni, extrase de conturi bancare), iar celelalte inscrisuri au fost intocmite de organele de verificare fiscala si comunicate contestatarului (aviz de verificare, note explicative, informare asupra constatarilor rezultate din verificarea fiscala, instiintare pentru discutia finala, procese verbale, proiectul de raport de verificare fiscala), astfel persoana verificata X avea cunostinta de toate inscrisurile anexate la raportul de verificare fiscala.

Referitor la argumentul persoanei fizice X privind nerespectarea de către organele de verificare fiscală a art. 12 din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care se referă la respectarea principiului bunei credințe a contribuabilului, din documentele aflate la dosar, se reține că stabilirea situației fiscale a persoanei fizice contestatare s-a efectuat în baza tuturor documentelor justificative puse la dispoziție, sub semnătură, de către acesta.

Totodată, se reține că prezumarea bunei credințe nu presupune ca organele fiscale să admită orice fel de afirmații ale contribuabilului, fără ca acestea să fie coroborate cu alte mijloace de probă, conform legii.

Astfel, față de cele reținute, organul de soluționare înțelege că în limita documentelor și mijloacelor de probă prezentate de persoana fizică verificată, organele de verificare fiscală au dat dovadă de bună credință în aprecierea surselor de fonduri indicate de contestatar, motiv pentru care argumentul nu se va reține în soluționarea favorabilă a cauzei.

Fată de cele reținute, în temeiul prevederilor art.2000 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederilor pct.11.1 lit.a) din Ordinul președintelui A.N.A.F. nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificarile

și completările ulterioare, **se va respinge ca neîntemeiată** contestația formulată de persoana fizică X, pentru suma de **000 lei**, reprezentând impozit pe venit.

Referitor la **accesoriile în sumă de 000 lei**, reprezentând dobânzi în sumă de 000 lei și penalități de întârziere în sumă de 000 lei, aferente impozitului pe venit, având în vedere că prin prezenta decizie a fost respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de persoana fizică X împotriva Deciziei de impunere nr.000/2018 pentru impozitul pe venit în sumă de **000 lei**, iar stabilirea de accesorii aferente impozitului pe venit în sarcina contestatarului reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul, ca o consecință **se va respinge ca neîntemeiată** contestația și pentru suma de **000 lei** cu titlu de accesorii aferente impozitului pe venit, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*", potrivit căruia accesoriul urmează soarta principalului ținând cont și de faptul că persoana fizică X nu contestă modul de calcul al accesoriilor în ceea ce privește perioada de calcul și cota aplicată.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul actelor normative invocate, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de persoana fizică X împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr.000/2018, emisă de organele de verificare fiscală din cadrul Direcției Generale Control Venituri Persoane Fizice din cadrul A.N.A.F, pentru suma de **000 lei**, reprezentând:

- 000 lei impozit pe venit;
- 000 lei dobânzi aferente impozitului pe venit;
- 000 lei penalități de întârziere aferente impozitului pe venit.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul, în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL